

Desátá 2010

... co je to s tím počasím? ...

Desátá

25. - 28.9.

Vážení, už mi s těma výmluvama lezete na nervy! Chtělo by to, abyste si vyzkoušeli jak je náročné připravit trasu, zorganizovat odjezd a zařídit vše potřebné kolem. A pak po všem tom úsilí si vyslechnout, že "já vlastně nemůžu protože má moje vzdálená prateta z jedenáctého kolena svátek", nebo "ona bude asi zima/horko tak já radši budu doma" a podobné nesmysly. Ono by vás přešlo dělat to ostatním přípravářům! Fakt mě už štve!

Přes pokusy členů sestřelit další výpravu, jsme přecijen vyjeli. Ale od začátku:

Sraz je na Vinohradech v sobotu v půl sedmé ráno. Odjíždíme na nádraží. Bohužel zase vyjždí jen nejsilnější z nejlepších. Tedy oba. Šnek a Dig. To nás je zase fůra!

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	1077	0	0	17

Přejezd k nádraží proběhl na výbornou. Inu jak také jinak ve třičtvrtě na sedm v sobotu ráno. Zato na nádraží. Slečna v pokladně se asi mizerně vyspala a mimo jiné mi tvrdila, že trať, po které chci jet, neexistuje. Došlo to tak daleko, že jsem si zašel ke kolům pro papír, který jsem prozíravě vyvezl, a kde mám vytištěnou celou trasu spojů i jízdenku. Teprve pak se rozhýbala. Jenomže těmi různými kejkly, co prováděla mi dala dostatek času na to, abych se rozkoukal. Výsledek byl ten, že jsem jí nadiktoval co a jak chci. Pro nás to má to plus, že se vším, co jsem nám vybral, stojí základní jízdenka 150,- Kč pro oba. Jedeme tedy za polovinu původní částky. Tím trable na nádraží skončily. Mezi tím postoupil čas, na tabuli odjezdů se ukázal náš spoj s vyznačením nástupiště a tak jsme v klidu nastoupili. Jedeme Sloníkem (City Elefant), tak je cesta až do Kolína pohodlná.

Ani přestup v Kolíně nevykázal nic mimořádného. Potěšující bylo, že náš spoj tvořily dva vozy Caterpillar, nasazované jako spěšný vlak. A to už umíme. Jeli jsme tím letos o Velikonocích. Má to kus vagónu jen pro kola, takže se nemusí odstrojovat. I cesta tímto spojem proběhla pohodově a přesně podle jízdního řádu. Vystoupili jsme a připravili k jízdě. Než se to podařilo, jsme tu úplně sami. Odjezd. Trefit se na silnici vedoucí do Jilemnice není žádný problém. Akorát jsme dost ztuhlí a tak se jede ne úplně nejlíp.

V Jilemnici jsme za chvíli. Dohodli jsme se, že dáme oběd, než začneme zdolávat kopce. Kdysi jsem tudy projížděl, tak mám zhruba představu o umístění hospody, kde nám uvaří. A opravdu, pořád je tu a funguje. Jmenuje se to tu u Vondráčků. Dig.

V životě jsem nebyl v Jilemnici a v životě jsem taky nikdy nebyl v Krkonoších. Takže nemám ani zhruba představu o tom co bude? Jen vlastně malinko tuším, že to bude trochu do Šnk.

Najedli jsme se, dali pívko a vzhůru nahoru. Prvních patnáct kilometrů to jede docela dobře. Sice do kopce, ale mírně s rovinkami mezi stoupáními. Nicméně to vysiluje.

A pak to přišlo. Dalších 20 km je velmi brutální stoupání. Došlo to tak daleko, že Šnek odpočívá každých 500 metrů, později 200, Pak 100, a dokonce i 50. Kolem je to pěkné. Podzimní barevná krajina, Jizerka(?) bublá podél silnice, je pod mrakem, ale teplo.
Dig.

Stoupáme jak blázni. Jak vlastně stoupá takový blázen? Špatně se mi šlape a to ještě netuším, že se mi později bude i špatně tlačit. Tak nějak si přemýšlím, že je to vlastně nejvyšší kopec, který letos jedu. Cejtím se nějak divně. Že by výšková nemoc? Ale tady na Medvědině? To je nějaké divné. Svedu to radši na dietní chybu, únavu z těžkého pracovního týdne nebo na něco tak podobně významného. Šnk.

Stoupání ještě více stouplo. Šnek jde pěšky. Já popojíždím tak, abych byl pořád v dohledu.

Pak se stala první chyba v navigaci. No, chyba... Na ceduli psali, že cyklotrasa C13 je slepá, a že máme použít červenou tur značku. Nezdálo se to být závadné. Silnice, do kopce, povrch ucházející, směr v podstatě taky správný. Vydali jsme se po ní.

Asi v půli červená prudce odbočila do pangejtu a zmizela v nadoblačných výšínách v roští. A píšou tu zákaz vjezdu cyklistům. Na ukazateli žluté značky píšou, že po silnici nahoru a pak se připojit na červenou. Není to jak ověřit. Mapa, přestože je v měřítku 1:50 000, neoplývá touto podrobností. Vůbec je to tu trochu tajemné. Už při přípravě trasy mě rozčilovalo, že nejsou k dispozici žádné podrobnosti. A to ani na Google Earth, tím méně na mapy.cz.

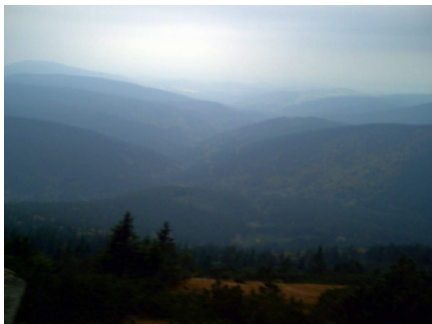
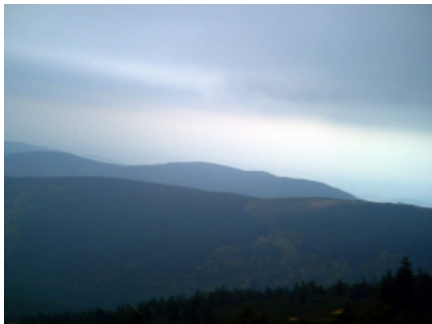
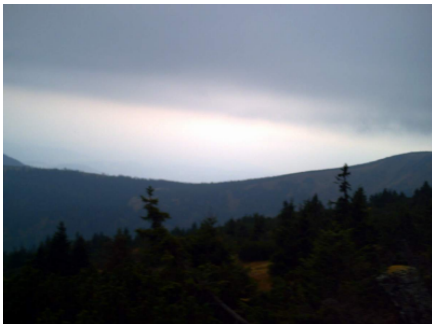
A tak pokračujeme po žluté, až jsme se ocitli u horní stanice lanovky Medvědí. Šnek si vyžádal pauzu na svačinu. Proč ne. Mají tu dřevěné sezení, použijeme ho.

Pak nastal navigační oříšek. Dál odtud vede jen žlutá a na ní je zákaz. Nevadí půjdeme pěšky a kola povedeme. Za to nám nikdo nemůže nic říct. A vyrazili jsme.

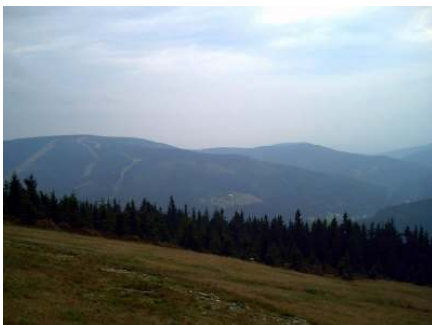
Co se přírody a věcí ke shlédnutí kolem týká, byl to dobrý tah. Ale samotný postup už tak veselý nebyl. Kousek z kopce, pak přes hatě

a následoval prudký výstup po drolicím se kluzkém povrchu. Až na Šmídovu vyhlídku.

Odtud kousek z kopce a jsme zpět na silnici, která má být slepá. To se moc nepovedlo. Nevaří, stoupáme dál.

Pokračujeme v duchu častého zastavování a někdy i tlačení kol. Proti nám jde procesí. Tolik lidí... Vlastně od chybného odbočení jde proti nám pořád fůra lidí. To jsem nečekal.

Po uplynutí blíže nehlídaného časového úseku jsem se ocitl na silniční smyčce. Sám. Šnek zůstal někde vzadu. Stojí tu kiosek, uzavřený, ale podstatná je krytá autobusová zastávka. Jde vlastně o malou chatu. Zalezl jsem dovnitř a čekal na Šneka. Za dlouhou přišel a povídal, že je nějaký hotovej. Ale místo odpočinku šel rovnou k ukazatelům a koukal kudy dál. Je to jednoduché. Odtud vede jen jedna cesta po červené a to přímo na Labskou boudu. Tam chceme.

Vydali jsme se na posledních 50 metrů stoupání. Jde to opravdu mizerně. Ocitli jsme se u Vrbatovy mohyly.

A tady nasedáme a jedeme dolů. Nějakých 3,5 km. Jo, pěkný, ale každých 100 metrů jsou šikmo napříč odvodňovací strouhy. Jedeme pomalu a opatrně.

A jsme tu. Labská bouda. Sama je zajímavá jen tím, že jí chce stát za 10 milionů odkoupit a zbourat. Prý to tu hyzdí krajinu. No, podívejte se sami...

Pro nás je podstatné, že tu můžeme nechat kola a jít kilometr k prameni Labe

pěšky. Kolmo se tam nesmí.

Šnekovi to nechodí ani pěšky. Je opravdu nějak vysílen. Přesto jsme za nějakou dobu u pramene. Jo, mají to tu pěkně upravené.

Po pár snímcích Šnek nabral směr Labská a upaluje, co noha nohu mine. Zpět jsme podstatně dříve. Příprava na jízdu a hajdy dolů. Pojedeme po modré do Špindlu.

Dig.

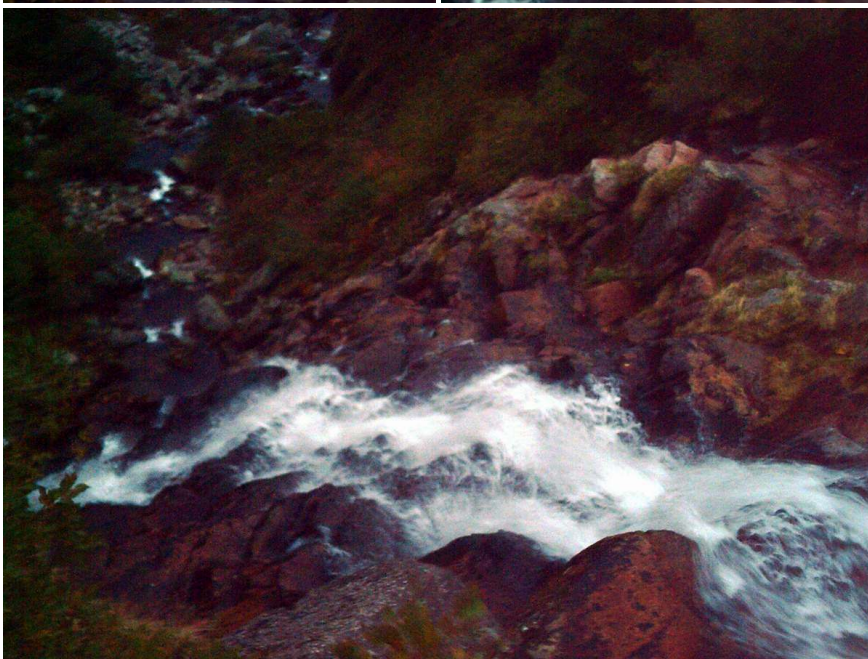
To je zvláštní? Z kopce funguju líp než do kopce. A ještě bych podotknul, že u pramene Labe po udělení několika potřebných fotek a videí jsme podnikli další potřebný rituál. A to čurání do prameního Labe. Co potom bylo za tři dni v severních Čechách, jste se určitě dočetli v novinách.

Šnk.

Hned pod boudou je zákaz. Jdeme tedy pěšky. Je to tu opravdu příkré. A mění se to v kameny. A je tu odbočka a ukazuje tam modrá. Dále jsou schody. A pak poházené velké kameny a vede to k dřevěné lávce. Ve dvou jsme sedřeli obě kola až na lávku. Tam

Šnek shledal, že odtud nikam nic nevede a je tu jen vyhlídka.

Vůbec se mi nelíbí představa vlečení kol zpátky a tak jsem se vydal na průzkum.

Jsou to pěkný hajzlové. Cesta by byla sjízdná, ale nadělali tu retardéry. Pěšina je sestavena z dvojic velkých kamenů a každých 20 metrů je schod cca 50 cm dolů a cca za 150 cm zase nahoru. Viditelně to k ničemu není, prorože okolní terén je rovně dolů. Akorát je porostlý klečí a tak nejde ty prohlubně obejít. Vrátil jsem se ke Šnekovi a jali jsme se vyrvat kola zase nahoru až k Labské. Šlo to tak daleko, že jsem kvůli tomu i odstrojil svého železného oře, abychom ho vůbec dostali nahoru. Krátce poté se setmělo.

Jsme na silnici s vyhlídkami, že musíme zpátky až do Jilemnice, kde opustíme KRNAP a bude možné postavit ležení. Před náma je 3,5 km stoupání. Šnek je vyřízanej, mně je zima. Dohodli jsme se, že pojedou vlastní rychlostí a počkám u zastávky na smyčce.

Pustil jsem si muziku a vydal se nahoru. Nějak jsem si přemýšlel o nesmrtnosti chrousta a najednou jsem na místě. Abych nevychladl, zalezl jsem i s kolem do zastávky. A nějak to přišlo, že jsem dospěl k názoru, že spát budeme tady. Šel jsem na průzkum okolí a

nenášel nic, co by nás mohlo ohrozit. Přišel Šnek a přednesl stejnou myšlenku. Zalezli jsme, zavřeli za sebou a začali s přípravami. Dig.

Přišel jsem totálně vyřízený a opravdu jsem si nedokázal představit, že teď pojedu, i když z kopce, dalších 20 km ve tmě, v mlze a v začínajícím dešti. Naštěstí to má Dig podobně srovnané v hlavě a já ho proto svojí myšlenkou o spaní tady v té boudě vůbec nepřekvapuji. Uf, to jsem si odfrknul, že nechce jet dál...a to má tak noční jízdy, oproti mě, rád.

Šnk.

Ještěže spíme tady. Nějak se vyskytla další chyba. Ve zprávě z výpravy Skoroletní najdete popis toho, jak jsem slavnostně uvedl do provozu jednomístné doupě. Bohužel došlo k tomu, že nedopatřením ho mám teď tady. To znamená, že Šnek bude spát jen na Alumatce, ve spacáku, přikryt celtou. To se to daří!

Připravili jsme ležení a zalezli.

Je pravda, že jsem unaven, ale na Šneka nemám. A při tom bych řekl, že to bude obráceně. Má za sebou 7000 km své Expedice... Dig.

Ano, 7000 km Expedice, to nic neznamená. Nebo jo? Jo, cítím se teď trochu, spíš dost unavený, ale na jaře bych to nedal tuplem. Ty Krkonoše jsou opravdu kopce. Já jsem odkojený jen malou Šumavou:-) A ten nocleh? Úplně na pohodu. Kdyby každý nocleh na Expedici byl takovýto, tak nejradši ze všeho na Expedici někde ležím a spím... Šnk.

Dobrou.

Technická data:

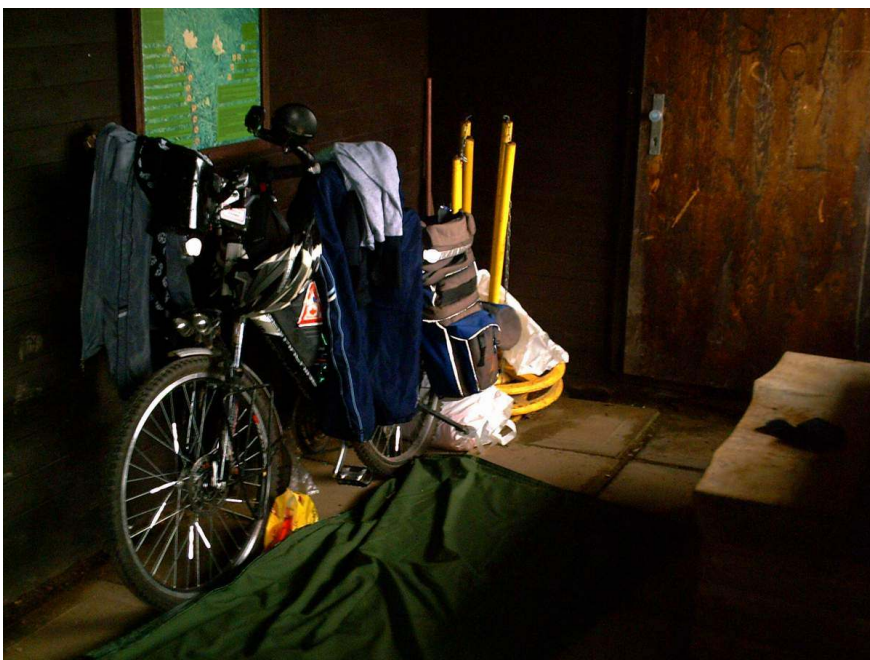
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
kiosek Vrb.bouda	43	1115	38,6	8,8	22 - 8,1

Ráno 26.9.neděle

Vstávalo se kupodivu dobře. Prší. Nachytl jsem vodu do ešusu a udělal čaj. Ono se totiž přihodilo to, že vodu na vaření nějak nemáme. Tím, že jsme uvázli tady, neměli jsme možnost žádnou opatřit. Snídáme, balíme a jedeme někam kde neprší.

Dig.

Co je lepší: čaj citronádový nebo okapový? Každopádně dáváme do čaje i do sebe doušek Ramu a jedem dál... Šnk.

Akorát jsme potkali příjezdějící autobus. Vypadli jsme právě včas. Oblíkli jsme se do všeho, co máme a přikryli to pončem proti dešti a vzhůru dolů.

Jede se blbě. Je to sice dolů, ale moc intenzivně. Já to mám docela dobrý. Přítáhl jsem parkovačku a držím se za Šnekem na lehké potukávání o zadní brzdu. Šnek visí na brzdách. Do toho všeho prší a je zima. K tomu mokrý hladký asfalt klouže. V tomto duchu jedeme až na předsví Jilemnice. Zde provádíme na kruháku složitý manévr odbočení na Vrchlábí. A nastává změna, jedeme do kopce.

Během stoupání svlékáme ponča. Jednak přestalo pršet a jednak je nám poněkud teplo. Zdolali jsme horizont a dojeli do Valteřic.

Na první pohled nic zajímavého. Ale... V protisměru je u silnice předsazená udírna, kouří se z ní a neodolatelně to voní. Zastavujeme, obrát a zpět. A hle, ona je tu restaurace. Teda takový typ reklamy a tak účinný, jsem ještě nezažil. Jdeme dovnitř a objednáváme si Moravského vrabce.

Odjezd nebyl nijak úchvatný. Pršelo. Takže zase do ponča, utěsnit a jedem. Je pravda, že nejbližších 20 km z kopce. A nebýt deště, bylo by to skvělé. Takhle je trochu zima a nevládnó. Jinak se neděje nic mimořádného. Dojeli jsme do Dvora Králové. A už té vody mám dost! Zajeli jsme do hospody a za grogu a piva odpočívali. A stali jsme se středem pozornosti. Postaralo se o to moje kolo, které stálo v chodbě a rozblíkala se na něm výstraha. Úplně každý, kdo šel na záchod nás na celý lokál upozornil, že nám to tam bliká. Všem jsme poděkovali za upozornění a ujistili je, že to tak má být. Za hodinu a kus vyrážíme do deště. Do Hradce Králové to má být 41 km. Není to málo, ale zdá se to být zvládnutelné.

Zase se neděje nic podstatného. Tedy až do místa cca 4 km od Jaroměře. Tam jsem přibrzdil a skočil si za roh. Šnek to zaregistroval a potvrdil snížení rychlosti za účelem čekání na mě.

Když jsem se chtěl rozjet, zjistil jsem, že předek mi stojí na ráfku. Tak to jsem

fakt potřeboval! Šnek mizí kdesi v dáli a já začínám s výměnou duše. To se mi povedlo v rekordně krátkém čase. Akorát mě velmi silně vytáčí, že prší a fouká vítr. Je mi příšerná zima na ruce a prsty. Nasazeno a jedu.

Šnek je kdoví kde, musím ho dohonit. Makám jak Bulhar (velmi zastarale), ale nikde ho nevidím. Proletěl jsem Jaroměří. To ale byla blesková prohlídka města! A šlapu a šlapu a nějak už to nemůžu udržet v rychlosti. Přesně v okamžiku, kdy jsem si vyhlídnul místo pro zastavení a odpočinek, vidím Šneka v protisměru, jak se vrací. Otočil to ke mně a vyrazili jsme.

Jede se mi nějak nic moc. Pořád se mnou cloumá zima a rozčiluje mě vítr. A tak jedeme a jedeme a najednou už nemůžu. Vyžádal jsem si odpočinek. Stáli jsme asi 5 minut. Stačilo to na dalších asi 7 km jízdy. Pak jsem si to zopakoval. Pokaždé se mi pak jelo dobře. A tak jedeme a najednou je tu cedule Hradec Králové. Jsem poněkud překvapen. Od oběda jedu bez přístrojů. Někam tam natekla voda a nic z měření nejde.

Vybrali jsme si cestu do centra Hradce a v první hospodě zastavili.

Je tu nádherná servírka. Živá, chytrá, příjemná odbarveně blond, s pěknou postavou. Obsluhuje excelentně. Šnek se z ní klepe. Pokouší se to schovat za zimu a katastrofální úbytek energie. Po grogu, pivu a talíři tlačenky ho to přešlo. Tedy aspoň do té míry, že to necloumá se stolem. Po dlouhé rozmrazovací době (Šnek 3 grogy) jsme se osmělili zeptat krásné šenkýřky na nocleh. Její přímá reakce byla: „Tati, kde se tu ubytovává?“ Zamířila pohledem o dva stoly za námi. Až k našemu stolu přišel holohlavý řízek asi v mém věku a vysvětlil nám, že křižovatka T tam doprava, pak rovně, křižovatka Y tam zae doprava a za 300 m vlevo hospoda U růže a tam je ubytování.

Ještě jsme poseděli a pak se vydali naznačeným směrem. Vše dopadlo skoro dobře. Našli jsme to, zeptali se a málem spadli pod bar. Jedna noc pro jednoho 700,- Kč.

Pingl pravil, že je to ve městě normální cena. Nějak mám pocit, že kecá. Takhle draho není ani v Praze. Jsou tu neskutečně drží. 700,- ? Tolik nedáme! Tak jsme si dali grog. A pak ještě jeden. A pak vyrazíme do tmy a deště.

Dig.

V této chvíli prohlašuji tuto výpravu za silně grogově závislou. Za celý rok jsem nevypil tolik grogu, co dnes... Po tomto asi pátém nápoji mohu konstatovat, že jsem se dostal do stavu, že už mi je jedno, kde dnes budu spát. Venku je stále počasí: tma, zima, déšť...

Šnk.

Je tma, zima a prší. Vybral jsem směr ven z města. Jedeme pomalu a vyhlížíme rozumnou odbočku, kde by se dalo přenocovat. Za nějakou dobu to tu bylo. Odbočka. Vydali jsme se po ní. I ve tmě je to tu nějak podivné. Panelová cesta, nějaké nízké budovy kolem, ploty, brány, vjezdy... Nějaký tovární komplex? Odbočka vpravo, stromy, les... Kousek chůze za průzkumem. A máme to! Lesík akorát vhodný pro stavbu doupěte. I když jednomístného, použitého jako plně doupě.

Postavili jsme a zalezli. Je tu teplo a sucho. Prostě pohoda. Ani jsme si nestihli vyříkat, jak to bylo s dnešními zážitky a bylo po nás...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Hradec Králové	43,9	1177	103	17,9	15 - 8

Ráno 27.9.pondělí

Vstávalo se kupodivu velmi dobře. Asi to bude tím, že je devět hodin. Celou noc bylo mimo všechna očekávání teplo a v doupěti sucho. Akorát někde v blízkosti několikrát projel vlak. Jo a Šnekovi zařvala sms. Ted' je dobře. Jenom prší. Pomalu vstáváme, snídáme, balíme a vydáváme se na cestu.

Nejdříve jsme vymanévrovali z odpadového hospodářství města (proto to tu vypadalo jako v průmyslové zóně) a dali se po hlavní směrem na Pardubice a Přelouč. Jede se nevalně. Kromě toho, že prší a fouká protivítr se neděje nic zajímavého. Ještě bych se rád zmínil o další okolnosti, která mi ztěžuje postup. Jedu jako druhý za Šnekem. Je to proto, že když si vyměníme pořadí, stane se to, že ač jedu v klidu a na moje měřítko velmi pomalu, zmizím Šnekovi v dálkách a pak na něj musím velmi dlouho čekat, přičemž vychladnu, je mi zima a pak se těžko rozjíždím. Když jedu druhý, udržuji rychlost Šneka. Potud v pořádku. Jenomže je to dvojnásobně, trojnásobně blbý. Zaprvé držet tak nízkou rychlost mě stojí řadu energie. Je to jako kdybyste hnali auto po dálnici na jedničku. Druhé mínus je, že Šnek má oblečenou pláštěnku a ta ve větru vlaje na všechny strany a není přes ní vidět před Šneka na silnici. A třetí je, že Šnek tzv. vysedává. To je, že uprostřed záběru se zvedne v pedálech ze sedla, přestane šlapat, lehce se protáhne, zase si sedne a pokračuje ve šlapání. To má za následek prudké zpomalení, což pro mě znamená jít na brzdy a pak se znovu zvolna rozjíždět. Hrozně to vysiluje. Kromě toho riskuje, že to jednou nestihnu a bude mít metrák a kus za krkem.

Jedeme zvolna po hlavní a neděje se nic zajímavého. Máme puštěnou muziku, je zataženo, prší, fouká proti, rychlost se ustálila na 15 km/h. To celé trvá do Přelouče.

Tady jsme po konzultaci s mapou a časomírou dospěli k závěru, že by to chtělo oběd. Tuto činnost se povedlo zrealizovat v podniku U soudku. Bohužel místní stihli vyžrat

skoro celý jídelák. Na nás zbyl kuřeček řízek s hranolkama. Zato se to tu hemžít mnoha druhů pív. Nutně jsme je potřebovali ochutnat.

Po hodině tepla a příjemna zase na cestu.

Do Kolína je to kousek. Jenomže je tato část jízdy naprosto nezajímavá. Jediné rozptýlení přinesl průjezd kolem elektrárny Chvaletice. Místním to asi připadá jako vopruz, ale pro nás je nezvyklé, když část chladících věží a střední část komína je zahalená valící se párou.

A to bylo vlastně všechno. Pak jsme dojeli do Kolína, stavili se na jedno u nádražním bufáči, koupili lístek na vlak a stali se obětí dezinformace.

Na Prahu jsou v minutovém rozmezí vypraveny dva osobní vlaky typu Sloník. Oba končí na Masaryčce, také skoro stejně. Akorát že jeden jede přes Český Brod, druhý přes Nymburk. Jeden má jet z 3. nástupiště, druhý z pátého. Chceme ten ze třetího. Pět minut před odjezdem na ceduli svítí, že odtud odjíždí na Prahu rychlík. To není on. Není čas. Přesunujeme se na páté nástupiště, kde už je napsáno, co chceme vidět. Vlak přistavili hned, nastoupili jsme, udělali si pohodlí a při kontrole jízdenek nám průvodčí řekl, že jedeme vlakem po špatné trati. Prý je delší a dražší. Chtěl doplatek. A taky za kola. A pak se skoro hodinu nic nedělo. Tedy asi. K vědomí mě přivedlo hlášení o příští stanici, kde říkali cosi o Masarykově nádraží. Probudil jsem se, protáhl se, pomalu se oblékl a po zastavení uchopil kolo a hned za Šnekem vystoupil.

Nastal strhující závěr. Vyjeli jsme z nádraží a ocitli se na křižovatce U Bulhara. Tou jsme projeli a zatočili nahoru do Italské, pak odbočení do parku a výjezd prudkým kopcem vzhůru. Ano, je to namáhavé, ale není to ten důvod, proč se mi jet nechce. Spíš mě mrzí, že výprava nevalně začala, vlažně probíhala a neslavně končí...

A jsme nahoře. Pak jsme sjeli k baráku a u vchodu potkali dva týpky, kteří se

schovávali před deštěm ve vchodu. Z jednoho se vyklubal taky ten co jezdí a tak jsme chvílku poklábosili. Ale fakt jen chvílku. Trochu nám vadí dešť. Pak jsme vyvlekli kola nahoru a to byl úplný konec téhle výpravy.

Rád bych řekl, že se těším na další. Ale vzhledem k právě prožitému... Tak snad se sejdem na příští výpravě.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	45,5	1240	63,2	14	11 - 8

Celková technická data:

Účast	dva nezníčitelní...: Šnek, Dig
Oficiálně přiznaná kilometráž	209 km
Příště	Mlžná

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Horní Braná	Bukovina n.L
Martinice	Hostinné	Dříteč
Jilemnice	Horní Debrné	<u>Hradec Králové</u>
Horní Míšečky	Dolní Nemojov	Němčice
Medvědín	Huntířov	Srnojedy
Vrbatova Bouda	Bukovina	Přelouč
Labská Buda	Dvůr Králové n.L.	Chvaletice
PRAMENY LABE	Kuks	Týnec n.L
<u>Vrbatova Bouda</u>	Jaroměř	Kolín
Jilemnice	Vysoká n.L	Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Hanka (Hak), Dig (Dig), Petr (Pek), Šnek (Šnk), Evík (Evk), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha

54	*0164-862 5760	Výdejna Praha Mas.nádr. 1609	25.09.10 06:51	4045760	0735 2 4344
SONE + Síťová Os a Sp		Osob 5	Třída 2	Km	
Z Do Přes	Max. 2 osoby 15+ (dospělí)		Sazba DPH 10%		
Odjezd	25.09.10	Platí do	24:00 hod.		
včetně sítě smluvních partnerů					
Sleva	x	%	Druh	Kč	150,-

RCVD Praha 085 27.09.10

RCVD Hradec Králové 116 27.09.10

RCVD Pardubice 121 25.09.10

České dráhy, a.s.

54	*0362-896 ZW9087	Výdejna Kolín	27.09.10 18:15	14499	0735 2 4001
Sleva pro skupiny Jednoduchá		Osob 2	Třída 2	Km 62	
Z Do Přes	Kolín Praha Masarykovo n. Pečky, Poříčany		Sazba DPH 10%		
Platnost	od 27.09.10 do 28.09.10				
Sleva	x	%	Druh	Kč	126,-

RCVD Praha 085 27.09.10

České dráhy, a.s.

© Hell's Tour club 2010
Dig & Šnk
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz